

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 388 בס"ד ערש"ק פרי נצו"י כ"ג אלול תשי"ע

נצינים יקרים - פרשת השבוע - ימים נוראים

אתם נצנים היום כולכם (כ"ט, ט) משה רבינו ע"ה אמר לישראל קודם מותו אתם נצנים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם וגו' כל איש ישראל, רצה לומר כך הייתי דבוק וקשור עם כל אחד מישראל עד שהבאתי אתכם למעלה הזאת שתחיו נצנים כולכם לפניו יתברך להשפיע עליכם שפע קודש כל אחד לפי ערכו.

(שפתי צדיקים)

אתם נצנים היום כולכם לפני ה' אלקיכם (כ"ט, ט) התיצבו בעמידה ישרה ונכונה כקדושים וכטהורים לאלתר לחיים 'לפני' - קודם - ה' אלקיכם, לפני שמידת הדין והרחמים ימחקו את עוונותיכם. (נעם מגדים)

אתם נצנים היום כולכם לפני ה' אלקיכם... כל איש ישראל (כ"ט, ט) כשאתם בחינת 'כולכם' מחוברים זה לזה צמודים לכלל ישראל או 'כל איש-ישראל', כל איש ביניכם הוא בחינת ישראל אשר כך אתפאר.

(לחם אשר)

ואתה תשוב ושמעת בקול ה' (ה', ה) זה סדר פרשת התשובה אחר כל התיקון והשבות אל לבבך ומל ה' אלקיך וכו' נאמר ואתה תשוב, כי בודאי כל בעל תשובה נכנע מחמת חטאיו אבל בתחילה שרואה עד היכן נפל בגלל החטא אין זו הכנעה אמיתית, ורק כאשר זכה להתקרב ולעלות מעלה מעלה על ידי התשובה ואעפ"כ הוא עומד בתשובה ובהכנעה זו התשובה האמיתית, וזה ואתה תשוב. ועל זה אמרו חז"ל מקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם עומדים.

ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע (י"ז, ט) דברה תורה כלשון יחיד להורות שאפילו בשעת אנדרלמוסיה ובלבול המוחות ורבו העוונות ר"ל, בכ"ז מוסלת החובה על כל אחד ואחד להתחזק ולידע שהקב"ה כורת עמו ברית ומדבר אליו.

ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב וגו' (י"ז, ט) זה הפירוש במשלי כי לקח טוב נתתי לכם, היינו אף את כח הבחירה לבחור בטוב גם זה נתתי לפניך, וד"ל.

ובחרת בחיים (י"ט, ה) כוונתנו בבקשת החיים אינה בגלל הגוף והמות שלנו, אלא כדי לאהוב את ה' ולעבוד אותו כי לא המתים יהללו י-ה, וזה שאנו מבקשים זכרנו לחיים - למענך אלקים חיים. (אהל יעקב)

כי הוא חייך ואורך ימך (י"ב, כ) נוהג בעולם פעמים מקבלים תרופה מרה ולבסוף מביאה לו אורך ימים ולפעמים אוכל מעדנים והתוצאה מחלה וקצור ימים, אבל בתורה נאמר 'כי הוא חייך' - חיות ותענוג - 'ואורך ימך' כי הנפש המשכלת חיה לעולם.

בתפלת מנחה של ערב ר"ה כשהחמה מתקרבת לשקיעתה עדיין עומדים ומתפללים ברך עלינו וכו' את השנה הזאת וכו' לטובה. מה נשאר עוד מהשנה הזאת רק דקות ספורות ובכ"ז מתפללים כך. מכאן ערכו של כל רגע ורגע כי בכל רגע אפשר לתקן כאלו כל השנה.

ראש השנה נקרא בוהר יומא דצלוחא ומתעלין כל התפלות אפילו מהפחותים, וזה הרמז ספרי חיים ומתים שאף התפלות המתות ג"כ יכולים להחיות, וכן הגיד אאז"ל שבר"ה מתעלין התפלות אפילו שלא לשמה.

(אדמו"ר בית ישראל מגור)

לחיינו החברותא למאמץ לכל החברים ולכל בית ישראל

גבאה שנה וקלואייה, גאל שנה וזרכווייה

שנה טובה וחבורה

נגיבה ואגילאה טובה

האשק שיחת הרא"ש ז"ע"א פרשת משפטים תשל"ג ה'בא ל'דפוס ע"מ א.א.

אף גדול ונורא, הוא מוכרח לראות שהנסיון הזה יביא אותו לאחדות, דהיינו שעי"ז הוא יביא את עצמו לשלימות. אף אחד אינו יכול לתקן את השני, אני לא יכול לתקן אף אחד ואף אחד אינו יכול לתקן אותי, אני יכול לתקן רק את עצמי, ועלי לזכור כי "בשבילי נברא העולם". לכן כאשר אדם נפגש עם השני ויש ביניהם ויכוחי דברים, למרות שההוא בייש אותו והביא אותו לכי"ס גדול, עליו לדעת שהשני לא עשה לו כלום, וממילא אין לו עליו כל טענה, זה הכל סיבובים וגלגולים בכדי שהוא יתקן את הניצוצות שלו שהוא פגם בכל הגלגולים, ועי"ז הוא יגיע אל השלימות שיזכה להכיר במציאות השכינה הקדושה שנותנת לו קיום. שלא רק ידברו אודותיה, אלא שיחיו איתה כל הימים, כמו אותם יהודים שהפקירו את עצמם שעליהם אמר רשב"י "ראיתי בני עליה והם מועטים".

אין דרך אחרת להגיע שאנו נגאל רק שיפסיקו אצלינו הויכוחים, ולימוד התורה לא יהיה מתוך שגרה - מצות אנשים מלומדה, רק שיהיה במדרגה של ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים. למה עוד לא נגאלנו אחרי כ"כ הרבה דורות? איפה זכות התורה שאנו לומדים? במה הגויים טובים יותר מאתנו אצל הרבש"ע שהוא נותן להם כאלו הצלחות? התשובה היא: אנו אשמים! כי אנו לא לומדים את התורה לשמה. ולמרות שב"ה יש ישיבות לרוב בהם לומדים תורה יומם ולילה, עדיין אנו צריכים להגיע לבחינה של "אהבה שאינה תלויה בדבר אינה בטלה".

והיינו, כי כאשר האדם הולך בדרכי החיים שלו הוא עובר ניסיונות קשים ומאד מר לו, הוא

ועל כן תכליתו של האדם בעולם להיות נכנע בפני כל אדם, אפילו בפני זה שמתנהג באופן שאינו ראוי ומדבר אליך שלא כהוגן. וכאשר אדם נפגש עם אחד שכזה עליו לדעת שלא השני הוא הדובר אליו, יש כאן ענין של גלגולים. שניהם נפגשו אי שם באחד הגלגולים ושניהם ביחד קלקלו, והיות שהשכל הנעלם מכל רעיון רוצה להגיע לשלימות שלו בעולמו, והשלימות הזו לא תהיה רק ע"י בחינת אנוש, כי הרי למלאכים אין בחירה ואינם יכולים להגיע לבחינת "מה אנוש כי תזכרנו", רק בני אדם שנמצאים בעולם התחתון ובעולם העשייה יכולים להגיע ל"ונחנו מה", בעבור זה הוא מביא את האדם למצב שיעבוד עם עצמו ויגיע לביטול, ועי"ז יגיע לבחינת שלימות כמו שהיה קודם חטא עץ הדעת. ובשביל להגיע לשלימות הזו השכל הנעלם מפגיש יחד את אלו שקלקלו בכדי שיתקנו את אשר עיוותו ויבואו לשלימות. ועל כן, כאשר הוא נפגש עם אדם כזה צריך להיות לו הכנעה לשמוע מה שהלה מדבר, למרות שההוא לא בסדר. ובאם יש לו הכנעה והוא שומע בשתיקה את הלה, עי"ז הוא מוציא מההוא את הניצוצות שנדחו ע"י הפגם שפגמו באחד הגלגולים, ובשתיקה הזו שהיא תהלה ("לך דומיה תהלה") הוא מעלה את הניצוץ של השני שלא היה מתקון. ואז שניהם יחד בבחינת "איש את רעהו יעזורו", וזה שהתגבר ושתק נאמר עליו "ולאחיו יאמר חזק", היות שהוא המתקן את הניצוץ של שניהם.

ולכן על האדם להתחזק בכל מצב. ואפילו בשעת הנסיון הכי גדול שמביא אותו לחרון

נקלע למלחמות קשות, בבית וברחוב, בביהכנ"ס ובעבודה, שמתסיסות אותו וסוערות בו כרוחות סערה. אולם עליו לדעת שאף אחד לא גרם לו את רוחות הסערה הללו, הדבר נובע רק ממנו עצמו, כי בכדי להגיע לבחינה של תיקון הנפש שלו הוא מוכרח לפגוש את הניצוצות שלו. אם זה לא הניצוצות שלו הוא לא יפגוש בהם כלל. אף אחד לא יריב אתו אם זה לא יהיה הניצוצות שלו. ולכן עליו לדעת שאם הוא פוגש במחלוקת הוא נפגש עם ניצוצות שלו, שהוא צריך לתקן בכדי שיבוא לשלימות, וע"י שיתקן את חטא עץ הדעת יזכה לאור של שבעת ימי בראשית. זוהי הסיבה שהרבש"ע לא מוכה אותנו לצאת מהגלות, והוא מחזיק אותנו כ"כ הרבה זמן בעמקי הגלות, ובינתיים קורה מה שקורה מאורעות קשים ומרים. הסיבה היא שהניצוצות נמצאים אצל כל אחד ואחד, וכל עוד לא תיקנו את כל הניצוצות לא יכול להיות לנו גאולה. וע"י שאנו נעמוד בנסיונות ולא ניגרר לויכוחים, ע"י יתבטלו הקליפות והיצה"ר שבינתיים אנו משלימים עם החיים שלנו במצב הזה.

ולמרות המצב העגום הזה, הרבש"ע אינו גורע כהוא זה מן השמחה שהוא משפיע בעולם, כי השמחה היא קיום העולם. וכל זמן שהרבש"ע הוא קיום העולם, יש קיום לשמחה. דבר זה, שהרבש"ע הוא קיום העולם שנודע בעולם ע"י דוד המלך, וע"ז נאמר "דוד מלך ישראל חי וקיים". אנו רק מדברים אודותיו אך איננו חיים איתו. אם היינו חיים עם הרבש"ע בבחינה של "דוד מלך ישראל חי וקיים", לא היה מציאות קיום לכל השבעים אומות ומזמן כבר היינו נגאלים ואם עדיין לא נגאלנו - האשמה בנו, והגורם לכך הוא בגלל שיש בינינו ויכוחים, המריבות הללו נותנים קיום לשטן, מאלו הוא חי.

ולדאבוננו אנו משלימים עם המצב, ואת השמחה שהרבש"ע משפיע בעולם - והוא לא משאיר רגע קט בלי שמחה כי בלא השמחה אין לו קיום - אנו מסבים לעצבות, העצבות היא עבודתו שמחה. כי בכדי להגיע לשמחה צריך עבודה, ואנו משלימים עם המצב מתוך עצלות היות שאנו עובדים רק עבור האינטרסים שלנו ואיננו רוצים לעבוד ולהתייגע. אנו עצלים ללמוד מן האויב, כי ממנו נקח לעבוד את ה', ואיננו רוצים להתקדם הלאה.

ובכדי שלא יהיו לנו תירוצים הרבש"ע ברא את הטבע שהכל עובדים עבור האינטרסים שלהם. כל אחד בעבור האינטרסים שלא לא עוצר לרגע, גם כאשר יש לו חוס ובחוף יורד שלג הוא ילך בשביל האינטרס שלו, גם אם בחוף שמשבות רוחות סערה. ואפילו כשיש פחדים נוראים מכל מיני סיבות, ויש לו אינטרס הוא ממש מאבד את תחושת הפחד והקור והולך. האינטרסים דוחפים אותו בכל מצב והוא ממש מובל על ידם. אולם כאשר מגיע אינטרס שצריך לעשות טובה לחבר, פתאום אי אפשר להכיר את האיש הזה שרץ בכל מצב בשביל האינטרס שלו, והוא מתחיל עם תירוצים: אינני יכול, אני צריך ללכת, עכשיו מאוחר למה לא באתה יותר מוקדם, ועוד מאות תירוצים כהנה וכהנה וכל אחד יכול להכיר זאת מעצמו, וגם אני מכיר את זה ממני עצמי. ובינתיים נוצרים ויכוחים. כל זמן שהאדם השלים עם מצב שהוא עובד רק עבור האינטרסים שלו לא יתכן שיהיה לו כניעה לפני החבר, היות שהוא עובד את האינטרסים שלו ולא את האינטרס של אהבה שאינה תלויה בדבר.

אהבה שאינה תלויה - בדבר בזה תלוי כל העבודה. כל אחד יכול לדעת אצלו, כאשר יש

המשך מעמ' קודם

לכן הוא מהפך את השמחה הזו לעצבות. הוא יתייגע בתורה רק מתי שיש לו סיפוק, הוא יתאמץ להבין את הפשט בכדי שיוכל להראות לחבר שהוא מבין את הפשט. רק מתי שהחבר רואה שהוא עובד - אז הוא יעבוד. הוא יעבוד מתי שיש לו הנאה מזה, אבל כאשר יש נסיון וצריך להתאמץ, אז זה מאד קשה. כי שם זה יסוד הקדושה, והיזהר מכניס לו בלב יסוד של שמחה של עצבות ולא נותן לו להתקדם. המשך יבוא אי"ה

לו עצבות הוא מרגיש בפנימיות הלב מן שמחה כזו. האמת שהשמחה הזו זה האור של שבעת ימי בראשית שהקב"ה משפיע לו, ולדאבוננו הוא מהפך את השמחה הזו לעצבות, שזה נקרא שכינתא בגלותא. כי את השמחה הזו, שזה האור של שבעת ימי בראשית שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, הוא משתמש בה לעצבות. אין לו בה אינטרס, מכיון שהוא צריך לעבוד ולהתייגע עבודה,

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות מתקיימים בעו"ה ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5

ההרשמה לנסיעה לר"ה אצל משפ' גולדשטיין 5380944 - 02

בעו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנין

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנין

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר מרדכי קלירס ומשפ' להולדת הבן

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכד

משפ' כהן להולדת הנכד

הר"ר בנימין כהן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שלמה כהן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכדה

משפ' צמרת להולדת הנכדה

הר"ר יצחק ליברמן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר אלי סטון ומשפ' לאירוסיה הבת

י"ל ע"י

מערכת ההברות
רח' ערני 3

☎ 5829688 - 02

פקס: 5325477 - 02

ח.ד. 5080

ירושלים 91050

כוס תנחומים

הר"ר שמואל כץ הי"ו על פטירת אחיו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

